

Mål C-410/21**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

5 juli 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Hof van Cassatie (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

29 juni 2021

Klagande:

FU

DRV Intertrans BV

Sökande:

Openbaar Ministerie

Saken i det nationella målet

Det nationella målet rör ett överklagande som FU och DRV Intertrans BV har ingett till den hänskjutande domstolen av den dom som meddelades av Hof van beroep te Antwerpen (correctionele kamer) (brottmålsavdelningen vid appellationsdomstolen i Antwerpen, nedan kallad Hof van beroep) den 11 februari 2021 och i vilken FU och DRV Intertrans BV bland annat befanns skyldiga till bedrägeri och dömdes till påföljd.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Genom förevarande begäran om ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) enligt artikel 267 FEUF vill den hänskjutande domstolen få klarhet i vilket juridiskt värde ett A1-intyg har, när detta tillfälligt har dragits tillbaka i anställningsmedlemsstaten i väntan på ett straffrättsligt förfarande i utfärdandemedlemsstaten och huruvida erhållandet av ett tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik i en medlemsstat visar att det berörda företaget på ett verkligt och varaktigt sätt har sitt säte i denna medlemsstat i den

mening som avses i artikel 13 i förordning nr 883/2004/EG, på grundval av vilket det är möjligt att fastställa vilket socialt trygghetssystem som ska tillämpas.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen tolkas så, att

- för det fall myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade A1-intygen, efter en begäran från myndigheterna i anställningsmedlemsstaten om retroaktiv indragning av A1-intygen, inskränker sig till att tillfälligt dra in dessa intyg genom att ange att de inte längre har bindande verkan så att det straffrättsliga förfarandet kan fullföljas i anställningsmedlemsstaten och den medlemsstat som utfärdade A1-intygen inte fattar ett definitivt beslut i ärendet förrän efter det att det straffrättsliga förfarandet i anställningsmedlemsstaten har avslutats, gäller inte längre den genom A1-intyget skapade presumptionen för att det är riktigt att de arbetstagare som utstationeras ska omfattas av det sociala trygghetssystemet i den utfärdande medlemsstaten och är inte längre A1-intygen bindande för myndigheterna i anställningsmedlemsstaten?
- För det fall denna fråga ska besvaras nekande, får myndigheterna i anställningsmedlemsstaten, mot bakgrund av rättspraxis från Europeiska unionens domstol, bortse från de aktuella A1-intygen vid fall av bedrägeri?

2. Ska artikel 13.1 b i i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, artiklarna 3.1 a och 11.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG samt artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg tolkas så, att det av den omständigheten att ett företag har beviljats tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik i en av Europeiska unionens medlemsstater i enlighet med förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009, och således måste vara faktiskt och fast etablerat i denna medlemsstat, med nödvändighet följer att det därmed obestriddligen ska anses styrkt att företaget har sitt säte i denna medlemsstat i den mening som avses i artikel 13.1 i ovannämnda förordning nr 883/2004/EG vad gäller fastställandet av vilket socialt trygghetssystem som är tillämpligt och att myndigheterna i anställningsmedlemsstaten är bundna av detta fastställande?

Anförda unionsbestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1), artikel 13.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 2009 s. 1), artikel 5.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 2009, s. 51), artiklarna 3 och 11.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 2009, s. 72) artikel 4.

Anförda nationella bestämmelser

Artikel 66 Strafwetboek (strafflagen)

Artikel 235 Sociaal Strafwetboek (socialstrafflagen)

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 FU är företagsledare för DRV Intertrans BV, ett företag som är etablerat i Belgien och verksamt inom transportsektorn. FU:s maka är företagsledare för Immo-Des BV, ett företag som är etablerat i Belgien och där förfogar över en industrifastighet (med bland annat parkerings-, underhålls- och tankmöjligheter). FU är officiellt bosatt på en adress i Storhertigdömet Luxemburg, där även transportföretaget Mic Cargo sarl har sitt säte. I Slovakien har FU och hans maka dessutom bildat bolaget Md Intercargo sro, som också är verksamt inom transportsektorn.
- 2 Av en undersökning framgår emellertid att både det luxemburgska och det slovakiska bolaget i själva verket styrs från Belgien och att merparten av transportverksamheten utförs i Belgien. Enligt Belgische Sociale Inspectie (den belgiska yrkesinspektionen, nedan kallad yrkesinspektionen) har det slovakiska bolaget bildats för att, som underleverantör till DRV Intertrans BV och det luxemburgska bolaget Mic Cargo sarl, anställa billig arbetskraft genom utstationering av arbetstagare. Enligt yrkesinspektionen bedrivs denna verksamhet dessutom endast på den belgiska marknaden och det bedrivs ingen relevant verksamhet i Slovakien, det vill säga det land där bolaget formellt är etablerat.

- 3 Mot denna bakgrund väcktes åtal för bland annat bedrägeri mot FU och DRV Intertrans BV vid Correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge (brottsmålsdomstolen för Västflandern, avdelningen i Brygge). För att inte behöva betala sociala avgifter till Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (den nationella myndigheten för social trygghet) har dessa bolag nämligen felaktigt uppgett att de berörda arbetstagarna utstationerades till Belgien av ett slovakiskt bolag, trots att detta bolag inte har sitt faktiska säte i Slovakien eller i vart fall inte bedriver någon betydande verksamhet i Slovakien (artikel 66 i strafflagen och artikel 235 i socialstrafflagen).
- 4 De belgiska myndigheterna begärde, medan det straffrättsliga förfarandet fortfarande pågick, att de slovakiska myndigheterna retroaktivt skulle dra in de A1-intyg om utstationering som de sistnämnda myndigheterna hade utfärdat. De slovakiska myndigheterna drog tillfälligt in samtliga intyg och angav att dessa inte längre hade bindande verkan, så att det belgiska straffrättsliga förfarandet kunde fullföljas, och att de först efter det att detta förfarande hade avslutats skulle fatta ett definitivt beslut om vilket lands lagstiftning som är tillämplig på de berörda arbetstagarna.
- 5 Genom dom av den 11 februari 2021 befann Hof van beroep FU och DRV Intertrans BV skyldiga till (bland annat) bedrägeri och dömde dem till påföljd för detta brott på bland annat följande grunder:
 - De slovakiska myndigheterna har tillfälligt dragit in de utfärdade A1-intygen om utstationering och dessa är inte bindande. Ogiltigförklaringen av dessa handlingar innebär att de saknar bevisvärde när det gäller vilket socialt trygghetssystem som är tillämpligt.
 - Ett gemenskapstillstånd att bedriva yrkesmässig trafik som inte återkallats påverkar inte vilket socialt trygghetssystem som är tillämpligt och medför inte att Hof van beroep är skyldig att betrakta Md Intercargo sro som fast och varaktigt etablerat i Slovakien.
- 6 FU och DRV Intertrans BV har överklagat denna dom till den hänskjutande domstolen.

Parternas huvudargument

Den första frågan

- 7 Enligt FU och DRV Intertrans BV åsidosätter denna dom artikel 5 i förordning nr 987/2009, eftersom det i domen felaktigt görs gällande att de berörda arbetstagarnas A1-intyg inte längre är giltiga och därför saknar värde. Den utfärdande medlemsstaten, i förvarande fall Slovakien, får nämligen inte med stöd av denna artikel tillfälligt dra tillbaka eller ogiltigförklara ett A1-intyg i väntan på att en rättsprocess i en annan medlemsstat ska avslutas. Ett utfärdande land kan

enligt denna bestämmelse endast upprätthålla, dra tillbaka eller ogiltigförklara ett A1-intyg.

Den andra frågan

- 8 Enligt FU och DRV Intertrans BV slås det i domen felaktigt fast att erhållandet av ett tillstånd i en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 1071/2009 och förordning nr 1072/2009 inte utgör bevis på att företaget är faktiskt och fast etablerat i den medlemsstaten. I domen bortses även från detta bevis obestridda karaktär, eftersom det endast är den utfärdade medlemsstaten som har befogenhet att bestraffa eventuella överträdelser och återkalla tillståndet. I domen erkänns vidare felaktigt inte sambandet mellan detta bevis och begreppet säte i artikel 13.1 i förordning nr 883/2004 2004, särskilt vid bedömningen av arbetsgivarens säte.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

Den första frågan

- 9 I artikel 5 förordning nr 987/2009 fastställs det juridiska värdet hos en handling och styrkande underlag som utfärdats i en annan medlemsstat. Enligt denna bestämmelse är en sådan handling bindande för anställningsmedlemsstaten så länge som den utfärdande medlemsstaten inte har dragit tillbaka eller ogiltigförklarat handlingen. När det råder tvivel om handlingens giltighet eller korrekthet, ska anställningsmedlemsstaten begära nödvändiga förtydliganden och eventuellt begära att handlingen dras tillbaka. I förekommande fall ska den utfärdande medlemsstaten ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och, vid behov, dra tillbaka handlingen.
- 10 Av EU-domstolens praxis framgår bland annat att ett A1-intyg skapar en presumtion för att det är riktigt att de arbetstagare som utstationeras ska omfattas av det sociala trygghetssystemet i den utfärdande medlemsstaten (dom av den 26 januari 2006, Herbosch Kiere nv, C-2/05, EU:C:2006:69). Ett sådant intyg är i princip bindande för en domstol i anställningsmedlemsstaten, som inte är behörig att kontrollera huruvida intyget är giltigt (dom av den 10 februari 2000, Fitzwilliam Executive Search Ltd, C-202/97, EU:C:2000:75, dom av den 27 april 2017, A-Rosa Flussschiff GmbH, C-620/15, EU:C:2017:309, och dom av den 6 februari 2018, Altun, C-359/16, EU:C:2018:63).
- 11 Frågan uppkommer därför också huruvida denna presumtion om riktig anslutning och ett sådant intygs bindande karaktär inte längre gäller om den utfärdande medlemsstaten, såsom i förevarande fall, efter en begäran om att dra tillbaka A1-intyget tillfälligt drar tillbaka detta och anger att detta inte längre har bindande verkan, så att det straffrättsliga förfarandet i anställningsmedlemsstaten kan fullföljas och medlemsstaten inte fattar ett definitivt beslut i ärendet förrän efter det att det straffrättsliga förfarandet har avslutats. Om så inte är fallet uppkommer

frågan huruvida anställningsmedlemsstaten mot bakgrund av EU-domstolens praxis får bortse från de berörda intygen vid fall av bedrägeri.

- 12 Den hänskjutande domstolen anser att en tolkning av ovannämnda unionsbestämmelse är nödvändig för att avgöra målet.

Den andra frågan

- 13 Enligt 13.1 b i förordning nr 883/2004 omfattas en arbetstagare som är anställd av ett företag eller en arbetsgivare, som arbetar i flera medlemsstater och som inte utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstat där han eller hon är bosatt, av lagstiftningen i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe är beläget. Enligt artiklarna 3.1 a och 11.1 i förordning nr 1071/2009 ska företag som bedriver yrkesmässig trafik vara faktiskt och fast etablerade i en medlemsstat för att beviljas tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik. Enligt artikel 4.1 a i förordning nr 1072/2009 utfärdas ett gemenskapstillstånd för varje transportföretag som bedriver godstransport på väg i yrkesmässig trafik etablerat i den medlemsstaten i enlighet med gemenskapslagstiftningen och den nationella lagstiftningen i medlemsstaten.
- 14 Därmed uppkommer även frågan huruvida det av uppgiften att ett företag beviljats ett tillstånd i en medlemsstat i enlighet med förordning nr 1071/2009 och förordning nr 1072/2009, och således faktiskt och varaktigt måste vara etablerat i den medlemsstaten, obestriddligen följer att det berörda företaget även i fråga om social trygghet ska anses vara etablerat i den medlemsstaten i den mening som avses i artikel 13 i förordning nr 883/2004, på grundval av vilket det kan fastställas vilket socialt trygghetssystem som är tillämpligt och huruvida anställningsmedlemsstaten är bunden av detta.
- 15 Den hänskjutande domstolen anser att en tolkning av ovannämnda unionsbestämmelser är nödvändig för att avgöra målet.